

HANS ROBERTUS

DESIGN JONGEN

Het begon allemaal op een meubelbeurs waar een paar Eindhovense designers met hun waar in een verloren hoekje werden weggemoffeld. In die dagen was design een onbegrepen kunstvorm. We kunnen het ons bijna niet meer voorstellen, nu het D-woord in de stad moeiteloos de handen op elkaar krijgt. Mede dankzij Hans Robertus, directeur van Capital D en de Dutch Design Week.

TEKST: DAPHNE BROERS FOTO'S: VINCENT VAN DEN HOOGEN

Zijn werkkamer ziet er precies uit als verwacht. Veel, heel veel Nederlands design. Artifort. Besouw.

Verder: boeken. Kunst aan de muur. En opvallende frutsels, zoals je ze alleen bij designers tegenkomt. Een piepschuimen borstbeeld van Beatrix, bijvoorbeeld. Maar ook een Delfts Blauw tegeltje met een bizar opschrift. *De polder. De polder. Ik hang liever dood op zolder.*

Hans Robertus grinnikt. „Ieder jaar gaan we met een groep vrienden een paar dagen op pad. Zo ook een keer naar de Noordoostpolder. Onderdeel van de activiteiten was ‘beschilder je eigen tegel’. Het was precies de weergave van hoe ik me daar voelde. Het is daar kaal. Eng. Lelijk. Vreselijk.”

Voor buitenstaanders is Hans Robertus (59) geen man in de categorie

‘what you see is what you get’. Hij laat zich niet zo gemakkelijk vangen in een kader. Voor de één is hij vooral de charmante, amicale, informele leider van de Eindhovense designbende, die voor alle talentvolle jonge designers klaarstaat. Voor de ander is hij een uitstekende netwerker en strateeg, die met designplatform Capital D de stad op de kaart zet. Iemand die er bovendien de afgelopen vier jaar in is geslaagd om de DDW tot een internationaal succes te maken, waar iedereen vrolijk op meelift. Weer een ander vindt hem moeilijk te peilen, onbereikbaar, een tikje arrogant misschien.

Feit blijft dat Hans Robertus meer is dan het vleesgeworden visitekaartje van Eindhoven designstad. Vandaar dat we een vijf pagina's tellend persoonlijk *moodboard* samenstelden. Een opeenstapeling van beelden en citaten, die opgeteld meerdere binnen- en buitenkanten van de Eindhovenenaar belichten. Net als bij de presentatie van een nieuw designproduct.

**'IK BEN GEEN
TOPMAN. IK BEN
NIET EENS EEN
MAN, MEER EEN
JONGETJE VAN
BIJNA ZESTIG.
EEN MAN, DAT
IS IEMAND VAN
WIE JE ZEGT: DIE
STÁÁT ER. ZO ZIE
IK MEZELF NIET.
HOE DAN WEL? IK
BEN GEDREVEN.
EEN HARDE
WERKER. IK STEEK
DRIEDUIZEND
UUR WERK IN
EEN JAAR, ZES
DAGEN PER WEEK
MET HEEL VEEL
OVERGAVE. ÉÉN
GROOT FEEST'**

PHILIPS, DAT NÓÓÓIT

„In mijn tijd ging het op de Design Academy meer over de kwaliteit van de technische tekeningen, de technologie die je inzette en de materiaalkennis. Nu draait het er vooral om dat een ontwerp een verhaal vertelt.

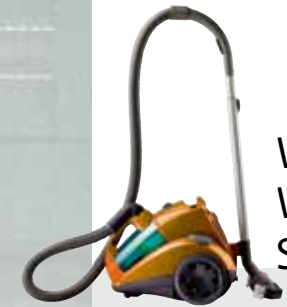
Ik begon mijn carrière bij Océ, waar ik machines tekende. Daarna werd ik gevraagd door Philips Design. Terwijl ik altijd had geroepen: ik ga nóóóóóóóit voor Philips werken. Veel te groot. Al snel belandde ik in het management. Ik ben geen uitzonderlijk goede ontwerper. De skills van een ontwerper kun je leren. Uit een boekje. Eigenlijk zoals iedereen piano kan leren spelen. Het verschil is dat sommigen na een dag al warmer spelen dan anderen na vijftien jaar. Een goede ontwerper kan dagen bezig zijn met één knopje. Die passie heb ik niet. Ik ben beter als aanstuurder van een groep. Om met enthousiasme iets op te pakken en verbindingen aan te gaan met andere partijen. Ik geloof in de kracht van de creatieve sector; ik krijg energie van creatieve mensen die op zoek zijn naar vooruitgang en vernieuwing.”

LIVING LAB EINDHOVEN

„De essentie is dat de stad me past. Als een goeie jas. Ik ben optimistisch over de kansen voor onze regio. We hebben hier de top zitten als het gaat om technologie, research, maakindustrie en een grote designcommunity. We zijn als koks in de keuken. We hebben alle ingrediënten in de kastjes staan en nu moeten we samen gaan koken. Verbindingen leggen. En het resultaat zichtbaar maken. Nergens in de stad is door het jaar heen zichtbaar dat we daar met z'n allen mee bezig zijn. We zouden mensen moeten betrekken bij de experimenten, zodat je ziet wat er hier gebeurt. Ik denk dat we daar onze identiteit mee kunnen versterken. Eindhoven verkoopt geen kaas en tulpen. Op het moment dat je hier de trein uit stapt en de eerste stoeptegel raakt, moet het anders zijn dan in andere steden. Mensen moeten overvallen worden door een grote verbazing, alsof ze een living lab binnenstappen.”

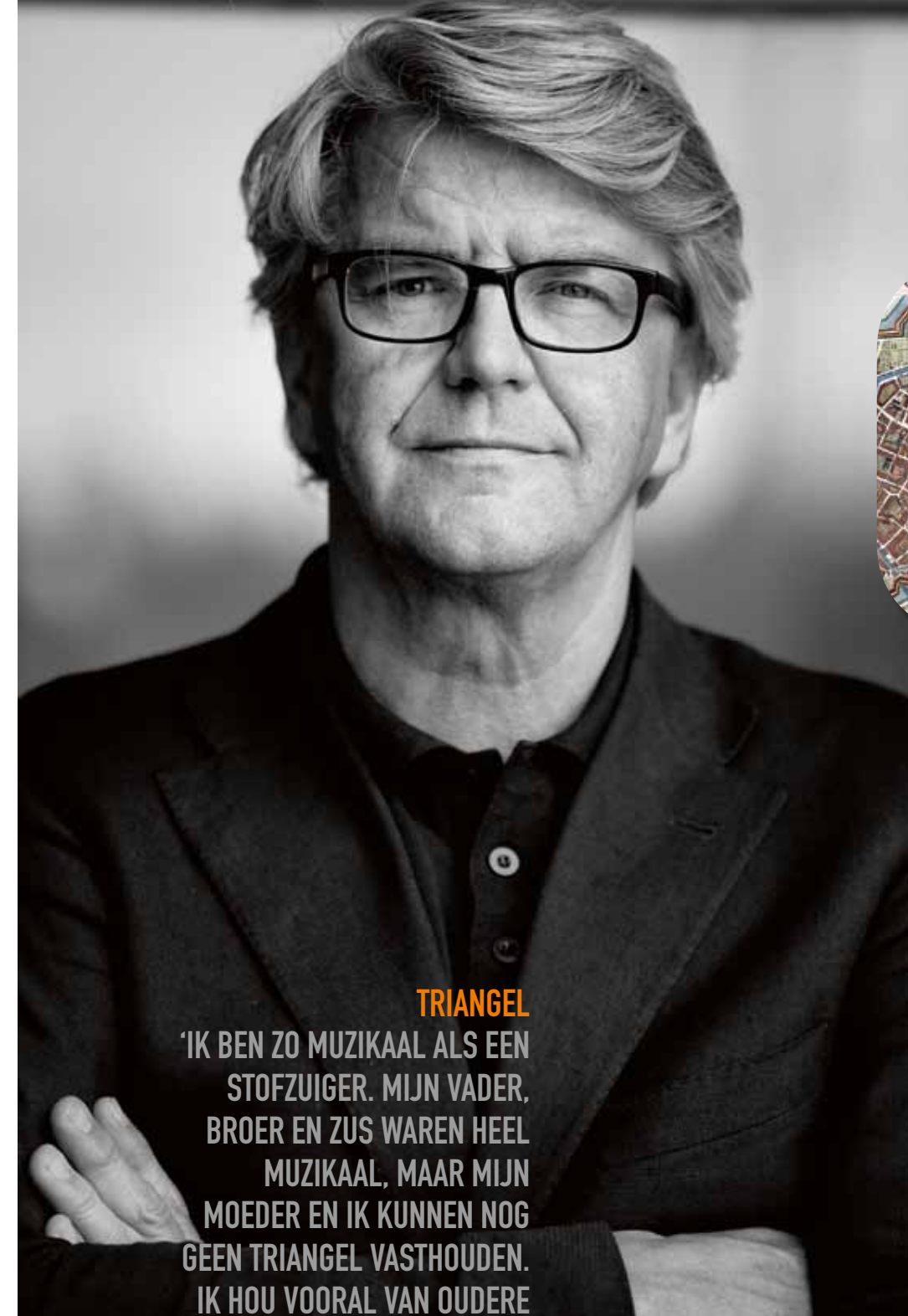
„We zijn klein begonnen, verstoep op een meubelbeurs. We keken vanaf de eerste etage over de reling naar beneden en besloten dat we daar niet thuishoorden. De Dag van het Design werd een feit. Ik heb geen directe invloed gehad op de ontwikkeling van de week, dat was John Lippinkhof, maar ik ben er wel vanaf het begin in bestuurlijke zin bij geweest. De basis voor de DDW is de kracht van deze regio: dat we conceptuele, experimentele, nog niet afgeproducten laten zien. Nieuwe technologieën toepassen. Onze doelgroepen zijn al die partijen die een rol kunnen spelen bij het verder ontwikkelen van die ideeën en bij het uiteindelijk naar de markt brengen daarvan. Het brede publiek is meer dan welkom, natuurlijk. We willen met de DDW een bodem leggen zodat bezoekers de breedte van het vak beter snappen en zien dat design wel degelijk bij kan dragen aan een betere samenleving. Vorig jaar sprak ik in de tachtig. Ik vroeg wat hen op Strijp dat ze er energie opdeden, om hun accu voor de rest van het jaar op te laden. Dat vind ik mooi. Voor mij is dat ook wat de DDW tot een succes maakt: die energie die uit de poriën van iedereen springt.”

WAAROM WIL JE STOFZUIGEN?

„In design gaat het steeds minder om styling en steeds meer om beleving. Het zwaartepunt verschuift van dingetje naar ervaring. Bijvoorbeeld: als je het hebt over een stofzuiger maakten we ons vroeger druk over het uiterlijk van het ding, maar nu vragen we ons af: waarom wil je stofzuigen? Kun je niet beter zorgen dat er geen stof meer ligt? Of: als je een ziekenhuisbed maakt, kun je dan niet beter een bed maken waardoor iemand zich meer op z'n gemak voelt?”

GRONINGEN

„Ik kom uit de stad Groningen en ben opgegroeid in een echt PvdA-gezin. We keken naar de Vara en zo. Ik mis de stad nog steeds. De oude kern, vooral. De taal. Het gedrag. Ook al staan Groningers te boek als nors en stuurs, dat heb ik nooit zo ervaren. Mensen hier zijn wel vrolijker. Iets makkelijker en toegankelijker dan Groningers.”

TRIANGEL
 'IK BEN ZO MUZIKAAL ALS EEN STOFZUIGER. MIJN VADER, BROER EN ZUS WAREN HEEL MUZIKAAL, MAAR MIJN MOEDER EN IK KUNNEN NOG GEEN TRIANGEL VASTHOUDEN. IK HOU VOORAL VAN OUDERE BANDS ZOALS PINK FLOYD EN THE WHO. IN 1969 BEN IK NAAR DE PREMIÈRE VAN TOMMY GEWEEST. VOOR VIJFENTWINTIG GULDEN. NIEUWE BELOFTE? TIJDENS KONINGINNEDAG WAS IK OP STRIJP-S EN TOEN HEB IK THE DEAF GEHOORD. GEWELDIG'

DE DOOD

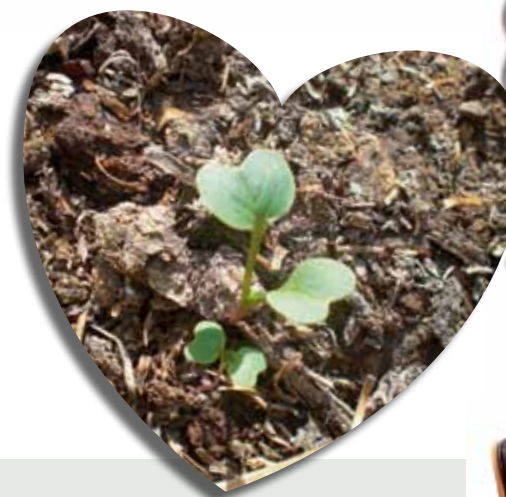
„Nee, daar ben ik niet bang voor. Ergens ben ik ook wel klaar. Ik bedoel niet dat ik dood wil, maar mijn leven klopt wel. Ik hoop natuurlijk dat het door blijft kloppen, maar er komt een moment dat we doodgaan. Ik zal er als een tevreden overleden mens bij liggen.”

NIETIGE ATOMEN

„Ik lees graag. Thrillers van John Grisham, bijvoorbeeld. Of de krant. Het ED om bij te blijven en het NRC voor in het weekend. Vooral de wetenschapsbijlage sla ik nooit over. Ik heb een tic om alles over de ruimte te lezen. Niet dat ik er iets van weet, maar de oerknal, sterren, nietige atomen..., dat lees ik allemaal met heel veel plezier.”

MOESTUIN

„Ik sjouw, ik graaf, ik heb het tuinhuisje gebouwd. Afschuwelijk wat er aan rotzooi uit de grond kwam toen we net begonnen. Een kerkhof van kippenbotjes. En drankflessen. Heel veel drankflessen. Eerst hadden we twee strookjes. Nu drie. Mijn vrouw is een gepassioneerde tuinder. Ik niet. Ik help haar mee. Omdat ik van haar hou.”

PSV? 'JA. ALLEEN AL VOOR MIJN JONGENS. DIE HEBBEN ECHT EEN ROTWEEK ALS PSV VERLIEST'

GOUDEN GEZIN

„Het was een turbulent jaar, 2011. Bij mijn vrouw werd borstkanker ontdekt. Nu is alles stabiel. Het klinkt cliché, maar het is wel echt waar: het leert je anders naar de werkelijkheid kijken. Hoe onbelangrijk zaken zijn die je eerst belangrijk vond. Samen hebben we drie zoons: Dolf, Tom en Bob. Goede, gouden kerels.”

GEEN SPULLETJES

„Ik hou niet van gestyled en esthetisch design. Mijn huis staat ook niet obsessief vol met design, nee. Ik ben niet van de spulletjes. Mijn favoriete ontwerpers maken design dat voor mij klopt in zuiverheid en materiaal, zoals Jonathan Ive - van de iPhone en iPad - en Eames.”

